

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

תפילה

מן המקורות

במדרש:

"מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים... ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עבירה ולידי דבר מכוער... אמרו... לא נכנס אותו כהן לבית עולמו, עד שראה כוהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמישים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו". (תנא דבי אליהו רבה יח)

דברי בעל "מנורת המאור":

"ותהיה זהירה להתפלל ערב ובקר וצהרים, ובסוף התפלה תכווין לבה בתחנונים לפני הקב"ה על בניה ועל בנותיה, שיהיו יראי שמים ועוסקין בתורה ובמצוות, כי זכותה של אישה לעולם הבא הוא שיהיו בניה עובדים את השם יתברך שמו ועושים רצונו, וכשהיא בבית עולמה, ובניה עוסקין בתורה ובמצוות, יחשב לה כאילו היא בחיים ועושה כל המצוות, ותהיה במעלות עליונות לעולם הבא."

פנינים

דברי ה"סטייפלער" זצ"ל:

ילדים שגדלים בבית שאמא מתפללת מילה במילה, מבינים גמרא ומשנה יותר מכל ילד אחר; אמא שמתפללת בכל יום ונושאת עיניה לשמים, הילדים שלה יותר מוצלחים מילדים אחרים.

מסופר על הרב מבריסק, שכאשר בא אב לילד בן שלוש לבקש ממנו ברכה על בנו, אמר לו: "בודאי רוצים אתם ברכה, שיהיה תלמיד חכם וירא שמים... תלמיד חכם הוא יהיה כפי מה שהאב ילמד אותו, וירא שמיים הוא יהיה כפי הדמעות שהאם תשפוך עבורו..."

דבר המערכת

"בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכותן עתידים להיגאל", כמו בגלות מצרים, גם עתה, בשעות קשות אלו, שבהן נמצאים אנו על פי פחת ברוחניות ובגשמיות, מבית ומחוץ, ובמצב קשה וירוד שלא היה כמוהו מימות עולם, נזכה לגאולה במהרה בזכות הנשים המתחזקות על אף הכל, ומהדקות עוד ועוד את הקשר שלהן ושל כל בני ביתן עם הבורא. בעלון זה ניסינו ללקט על קצה המזלג, מעט מדברי החיזוק המצויים במקורותינו, המכוונים דווקא אל האם בישראל, והפעם - בנושא התפילה. הבית כמוהו כשדה, הדורש עמל וטרחה ללא גבול: חרישה, זריעה, סיקול וטיפוח מתמיד. כל זאת לא יועיל, אם לא יושקה השדה לבסוף במים במידה גדושה. כל ההשקעה והטיפוח בחינוך הילדים ובביסוס חומת הרוח של הבית לא יועילו ללא תפילה חמה מעומק הלב, המשקה את הערוגות ומעניקה להן טל תחייה. תפילה בעניינים רוחניים אינה חוזרת ריקם, וודאי הוא, שאם המשקיעה כל רגע פנוי לתפילה על בעלה ועל בניה, תזכה לראות - במוקדם או במאוחר - פירות מבורכים. ויהי רצון שזוכה לקיים ולמלא את הדברים בשלמות!

מפי ספרים וסופרים

מתוך דברי הרב פינקוס זצ"ל ("נפש חיה"):

"כשם שהשמש היא עצמה מקור של אור וחום, כל כולה קורנת אנרגיה, אין סוף של חום - כך אמותינו בדורות שעברו, כל עצמותן ומהותן הייתה "שמש" של תפילה וזעקה לקב"ה! אם כן, מה יתן ומה יוסיף להן הסידור?

כיום, שליבנו לב אבן, ומעיין הדמעות נסתם, גם הנשים זקוקות לסידור. אבל הסבתא שלנו לא הייתה זקוקה לסידור, כי התפילה הייתה עצם מהותה וטבעה! ליבה היה קורן ופולט תפילות בכל שעות היממה, ללא כל סידור. היא הייתה מתפללת שהקב"ה יתן לבעלה את האפשרות ללמוד תורה, שהבית יהיה מלא בקדושה וטהרה, שילדיה יצליחו בתורה ויתעלו ביראת שמים, שקדושת השבת תיכנס בחלות, שהחולים יתרפאו, ושעם ישראל ייושע מכל צרותיו...

כעין זה רואים אנו אצל אישה הנמצאת בחדר לידה... היא לא זקוקה לשום ספר - התפילה בוקעת מעצמה מתוך ליבה: 'רבונו של עולם! החיים שלי בידך! שתי נפשות חסרות ישע נתונות בידך ומצפות לחסד שלך!' אם היא רק זוכרת את המטרה של הכאבים, ובמקום לקרוא לרופא היא מתפללת ומתפללת... לאמא שכזו ייוולד ילד צדיק וטהור!"

"לידה" היא ייסוד של יהודי חדש. זהו מעמד של "הנחת אבן פינה" ליהודי העומד לצאת לאוויר העולם. אותו יהודי יכול להיות בעתיד "חפץ חיים" או "חזון איש", ויהודי מלא בתורה וביראת שמים - מייסדים אך ורק בדמעות!"